

Finanční úřad pro Středočeský kraj
Na Pankráci 1685/17,19, 140 21 Praha 4

Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“)

Žádost:

„Žadatel si tímto dovoluje nadepsaný finanční úřad požádat ve smyslu příslušných ustanovení zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“) o poskytnutí přehledu nemovitostí označených parcelním číslem nacházejících se v katastrálním území obce Chýně, z nichž byla v letošním a minulém roce vyměřována daň z nemovitých věcí, a to včetně uvedení sazby daně a koeficientu, kterým konkrétní nemovitosti v daném roce podléhaly. Žadatel svou žádost opírá mj. o právní názor Odvolacího finančního ředitelství v Brně vyjádřeného v rozhodnutí tohoto orgánu ze dne 21. dubna 2015, č.j. [REDAKCE], dle kterého shora požadované informace spadají do okruhu povinně poskytovaných informací ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím.“

Odpověď:

Informační zákon, který upravuje pravidla pro poskytování informací, vychází z čl. 17 Listiny základních práv a svobod (Ústavní zákon č. 2/1993 Sb., Usnesení předsednictva České národní rady o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky). Listina základních práv a svobod v čl. 17 v odst. 1 jednak zaručuje právo na informace, ale zároveň v odst. 4 právo na informace omezuje, když uvádí, že svobodu projevu a právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. Platí tak, že právo na informace není právo neomezené, ale může být zákonem omezeno za podmínek předjímaných Listinou základních práv a svobod.

Informační zákon je obecnou právní normou, která zajišťuje právo veřejnosti na informace, které mají k dispozici státní orgány, orgány územní samosprávy, jakož i další subjekty, které rozhodují na základě zákona o právech a povinnostech občanů a právnických osob. Tyto povinné subjekty jsou zákonem zavázány především k tomu, aby zveřejňovaly základní a standardní informace o své činnosti automaticky tak, aby byly všeobecně přístupné. Ostatní informace, které mají k dispozici, vydají povinné subjekty na požádání žadatele, tj. každé fyzické nebo právnické osoby. Výjimkou z tohoto pravidla jsou informace, jejichž poskytnutí informační zákon výslovně vylučuje nebo v nutné míře omezuje.

Podle ustanovení § 10 informačního zákona informace o majetkových poměrech osoby, která není povinným subjektem, získané na základě zákonů o daních, poplatcích, penzijním nebo zdravotním pojištění anebo sociálním zabezpečení povinný subjekt podle informačního zákona neposkytne.

Lze považovat za sporné, že přehled nemovitostí označených parcelním číslem, z nichž v minulých letech byla vypočítána daň z nemovitých věcí nacházejících se v katastrálním území Chýně, a to společně s uvedením sazby daně, které konkrétní nemovitost podléhala, je možné na základě informačního zákona poskytnout, neboť se jedná o informace o majetkových poměrech osoby, která není povinným subjektem, získané na základě zákonů o daních, poplatcích, penzijním nebo zdravotním pojištění anebo sociálním zabezpečení

Výluka z práva na poskytnutí informací zakotvená v § 10 informačního zákona nedopadá jen na informace o celkových majetkových poměrech dotčených osob, ale též na informace o majetkových poměrech, které lze označit za dílčí.

Účelem informačního zákona je transparentnost hospodaření s veřejnými prostředky. Údaje, které jsou předmětem žádosti, povinný subjekt shromáždil a zpracovává za účelem správy daní. Nemají tak sloužit jinému účelu, než pro který byly shromážděny.

V této souvislosti je třeba poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.jj. 5 As 53/2007-85 ze dne 25. 06. 2008, který se vyjádřil v tom smyslu, že pouhá povědomost o daňové povinnosti subjektu, která odhaluje i jen částečný či neúplný obraz o jeho majetkových poměrech, je důvod k použití § 10 informačního zákona.

Dle názoru povinného subjektu i údaje o nemovitostech označených parcelním číslem, z nichž byla vyměřována daň z nemovitých věcí, a to včetně uvedení sazby daně a koeficientu poskytuje žadateli dílčí vhled (lze odvodit výši daňové povinnosti) do majetkových poměrů dotčené osoby.

Povinný subjekt je však vázán právním názorem nadřízeného orgánu Odvolacího finančního ředitelství, který v téže věci již jednou rozhodl a to Rozhodnutím o stížnosti č.j. [REDAKCE] ze dne 21. 04. 2015 kde uvádí:

*„K posuzovanému případu Odvolací finanční ředitelství dále uvádí, že **nesdílí názor** povinného subjektu, že **nelze poskytnout** kopii předmětného rozsudku a rovněž další informace, jak požaduje žadatel ve své žádosti o poskytnutí informací, **konkr. v bodu iv)** uvedeném výše.*

***iv)** Poskytl navrhovateli přehled nemovitostí označených parcelním číslem, z nichž v minulých letech vypočítával daň z nemovitých věcí nacházejících se v katastru obce Rudná, a to společně s uvedením sazby daně, které konkrétní nemovitost podléhala.“*

Povinný subjekt na základě ustanovení § 4a informačního zákona a vázán právním názorem nadřízeného orgánu ve věci obsahově shodné žádosti poskytuje požadované informace, tak aby byly dodrženy výše uvedené právní předpisy.